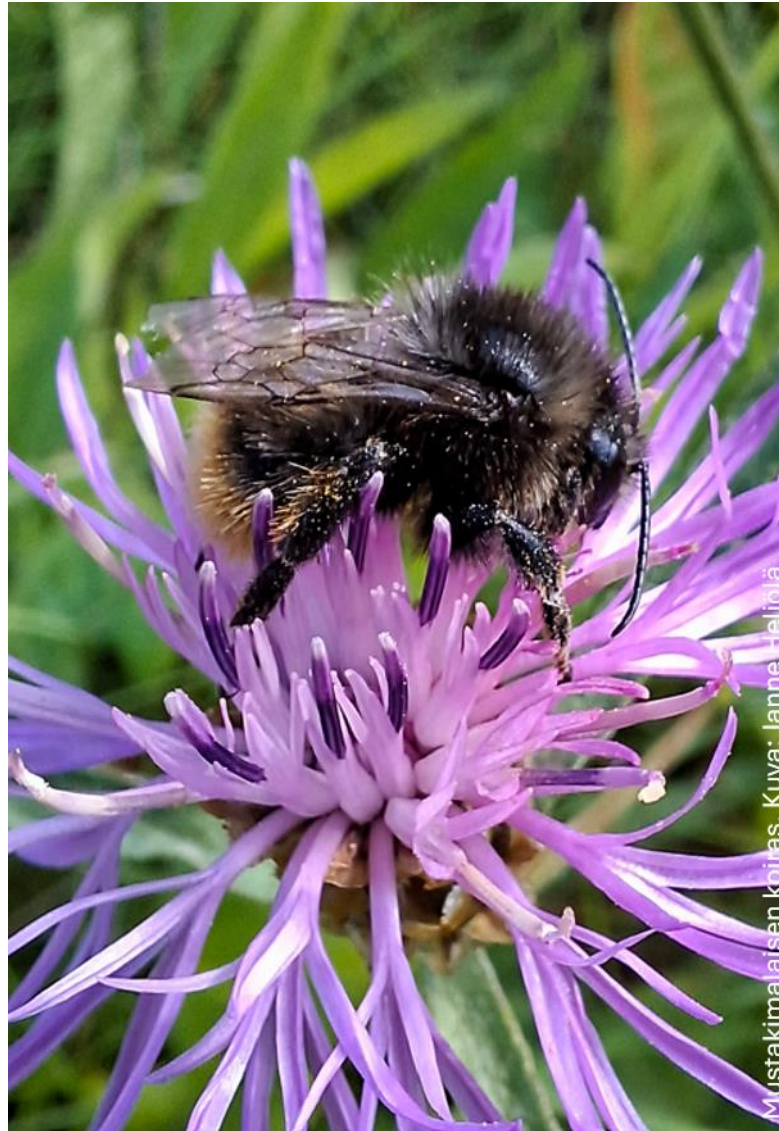

Kimalaisseurannan vuoden 2025 tulokset

Janne Heliölä, Ida-Maria Huikkonen & Juho Paukkunen

17.12.2025

Tämä raportti esittelee kimalaisseurannan tulokset kesältä 2025. Vastaava raportti on aiemmin tuotettu vuosittain 2019–2024. Seurannan tausta, tavoitteet ja vuosien 2019–2021 tulokset on lisäksi raportoitu PÖLYHYÖTY-hankkeen loppuraportissa ([Syke raportteja 34/2022](#)).

1 Seurannan käynnistymisen vaiheet

Kimalaisseurannan pilotointi toteutettiin osana Maa- ja metsätalousministeriön rahoittamaa PÖLY-HYÖTY-hanketta (”Suomen pölyttäjähönteiskantojen tila, seuranta ja hyönteispölytyksen taloudellinen merkitys maataloudelle”; 2019–2021; Heliölä ym. 2022a). Hankkeen yleinen rakenne sekä seurannassa käytettävät menetelmät on esitelty hankkeen verkkosivulla www.syke.fi/hankkeet/polyhyoty. Vuosina 2021 ja 2022 seurantaa jatkettiin MMM:n erillisrahoituksella, sillä hankkeessa pilotointi oli suunniteltu vain kaksivuotiseksi.

Ennen pilotin käynnistämistä päätettiin seurannassa käytettävät menetelmät. Tässä voitiin hyödyntää mm. Isossa-Britanniassa ja Irlannissa jo pitkään toimineiden, tavoitteiltaan vastaavien kimalaisseurantojen malleja. Lisäksi tukena oli Pistiaistöryhmän, SYKEN ja Luomuksen vuonna 2016 tekemä esiselvitys, jossa vertailtiin maastossa kahta vaihtoehtoista havainnointimenetelmää: linja- sekä pistelaskentaa. Tämän vertailun tulosten sekä muiden maiden kokemusten perusteella menetelmäksi valittiin linjalaskenta, jota kuvaillaan lyhyesti alla.

Alusta alkaen oli selvää, että kustannussyistä pilottiseuranta voi toteutua vain vapaaehtoisten luontoharrastajien maastotyöpanoksen avulla. Tämän vuoksi kriittisin työvaihe oli havainnoijien rekrytointi. Heitä etsittiin helmi-huhtikuussa 2019 aktiivisesti useista eri kohderyhmistä. Tärkeimpiä näistä olivat perhosharrastajat, mehiläistarhaajat ja luontojärjestöjen jäsenet. Kevään aikana seurantaa esiteltiin noin kymmenessä yleisötilaisuudessa ja siitä levitettiin tietoa monien lehtiartikkelien sekä some-kanavien välityksellä. Seuranta herätti odottamattoman suurta kiinnostusta, jonka ansiosta mukaan saatiin jo ensimmäisenä kesänä peräti 70 havaintopaikkaa. Vuosina 2020–2022 sekä 2024 monia uusia havainnoijia tarjoutui mukaan oma-aloitteisesti. Keväinä 2023 ja 2025 järjestettiin myös Teams-koulutuksia, jotka innostivat mukaan monia uusia havainnoijia.

2 Seurannan menetelmä

Kimalaisia havainnoidaan ns. linjalaskentamenetelmällä. Se on alun perin kehitetty päiväperhosten seurantaan, mutta soveltuu sellaisenaan myös kimalaisille. Tarvittavat toimintaohjeet ja lomakkeet löytyvät seurannan verkkosivulta www.ymparisto.fi/kimalaisseuranta. Päiväperhosilla menetelmää on Suomessa käytetty jo vuodesta 1999 lähtien toimineessa Maatalousympäristön päiväperhosseurannassa (Heliölä ym. 2010, 2022b; www.ymparisto.fi/paivaperhosseuranta).

Uutta havaintopaikkaa perustettaessa ensimmäisenä työvaiheena on suunnitella kävellen kierrettävä **laskentareitti**, jolta havainnot tullaan jatkossa keräämään. Kukin havainnoija saa valita havainnointialueen mielensä mukaan. Kun paikka on valittuna, seurannan koordinaattori suunnittelee yhdessä havainnoijan kanssa tarkemman kävelyreitit (Kuva 1). Suositeltu pituus reitille on noin 500-1000 metriä.

Laskentareitti pilkotaan edelleen pienempiin osiin eli **laskentalohkoihin** sen perusteella, miten eri elinympäristöt reitillä vaihtuvat. Kuvan 1 esimerkkilinjalla lohko 1 on pihapiiriä, lohko 2 hylättyä niitetyä, lohko 3 pellonreunaa jne. Laskennassa havaittavat kimalaiset kirjataan kultakin laskentalohkolta

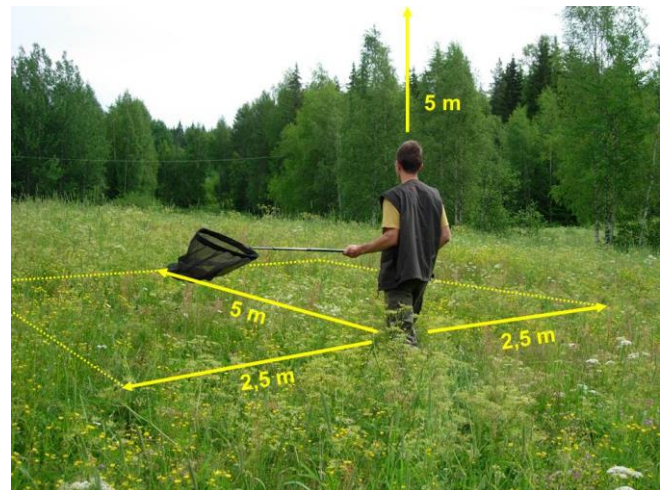
erikseen, minkä johdosta kuhunkin havaintoon on liitettävissä tieto sen elinympäristötyypistä. Näin on mahdollista selvittää vaikkapa kimalaislajien välisiä eroja niiden suosimissa elinympäristöissä.

Laskentareitti kierretään kesän aikana rauhallista vauhtia kävellen toistuvasti, säännöllisin väliajoin. Suosituksena on laskea kukin reitti kesässä **vähintään 7-8 kertaa**, eli noin kahdesti kuussa toukokuusta elokuulle. Vuonna 2019 minimisuosituksena oli vain neljä kertaa. Laskentoja saa mieluusti tehdä enemmänkin, jopa viikoittain. Tärkeintä on havainnoida heinäkuussa, kun kimalaiset ovat runsaimmillaan.

Kaikki laskennassa havaitut kimalaiset kirjataan kultakin laskentalohkolta erikseen. Havainnoitaessa huomioidaan vain edessä **5x5x5 metrin havainnointialueella** nähdyt kimalaiset (Kuva 2). Kauempana havaitut jätetään laskematta. Havainnointi tapahtuu aina kävelyn aikana, ei paikallaan olevilta 'näytealoilta' (tästä on ollut joitain väärinymmärryksiä). Havainnot kirjataan mieluiten **lajeittain**, tai ainakin **lajiryhmän** tarkkuudella (keskenään vaikeasti erotettavat lajit). Nämä lajiryhmät on kuvattu tarkemmin toimintaohjeissa. Tarvittaessa osan tai jopa kaikki yksilöistä voi kirjata myös '**kimalaislajina**'. Lajintuntemuksen kehittyessä useimmat havainnoijat ovat pystyneet kirjaamaan tietonsa lajeittain.

Kuva 1. Esimerkki laskentalinjasta. Viisi laskentalohkoa, joilla on pituutta yhteensä 850 metriä.

Kuva 2. 5x5x5 metrin havainnointialue, jolla nähdyt kimalaiset kirjataan muistiin. Muut jätetään laskematta.

Alla kuvassa 8 on esitetty kimalaisten kokonaismäärien vaihtelu vuosina 2019–2025. Se tehtiin poimimalla kunkin vuoden aineistoista linjat, joilta oli tehty ainakin yksi laskenta sekä touko-, kesä- heinä- että elokuussa. Näiltä linjoilta poimittiin edelleen kultakin kesältä tasan neljän laskentakerran havainnot, yksi laskenta kultakin em. kesäkuukaudelta. Näin vertailuun saatiin 2-7 vuodelta kimalaismäärät yhteensä 72 eri laskentalinjalta. Näiden otosten avulla kimalaisten yhteismäärien vuosittaista vaihtelua analysoitiin päiväperhosillakin käytetyllä TRIM-ohjelmalla (Heliölä ym. 2010).

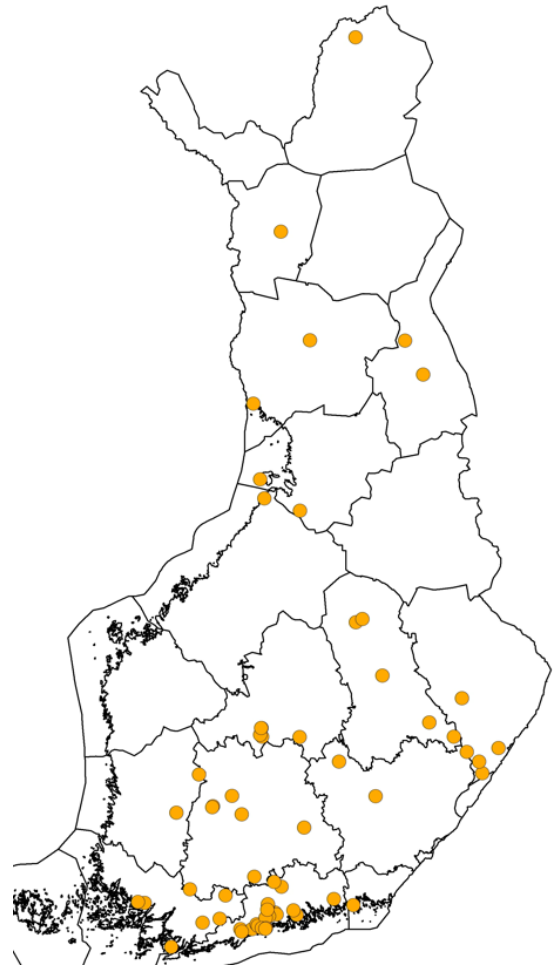
Alla raportoidaan lisäksi joidenkin yleisempien lajien kannankehitysindeksit, jotka on laskettu samoilla periaatteilla kuin edellä kuvattu kokonaismäärän indeksi. Lajien välillä on suurta vaihtelua siinä, kuinka laajaan havaintoaineistoon indeksit perustuvat. Enimmillään TRIM-analyysiin on voitu sisällyttää havaintoja 58 laskentalinjalta (peltokimalainen), vähimmillään vain 9 linjalta (maakimalainen). Tätä harvalukuisemmille lajeille indeksin laskemista ei pidetty mielekkäänä. Lajiryhmän tarkkuudella ilmoitetut havainnot jaettiin yhdelle tai useammalle lajille niissä suhteissa, joissa lajeja oli kyseiseltä linjalta ilmoitettu. Tulkinallisesti epäselvissä tapauksissa ryhmämääritykset jätettiin huomioimatta.

3 Vuoden 2025 tulokset

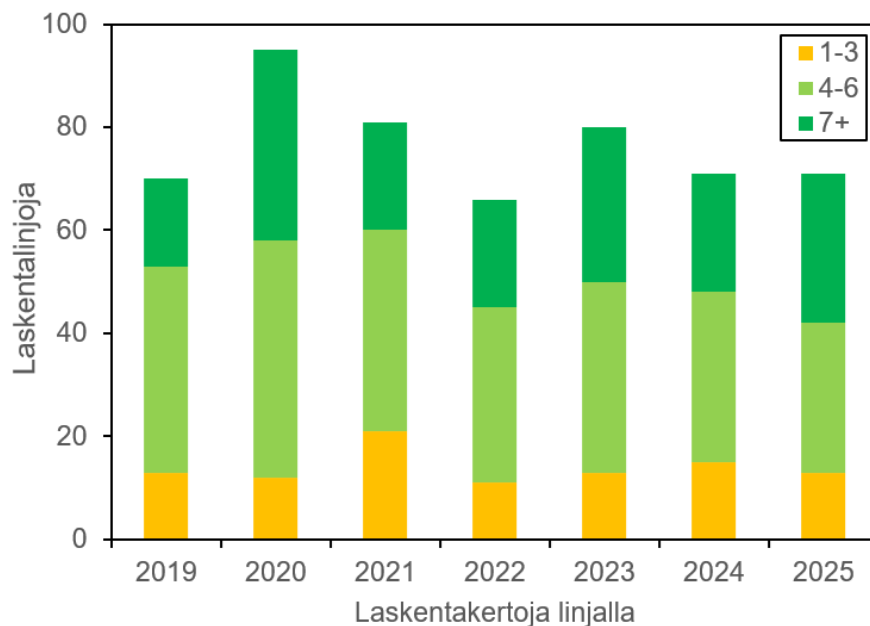
Kesällä 2025 kimalaisia havainnoitiin yhteensä 63 laskentalinjalla, mikä on täsmälleen sama määrä kuin edellisvuonna (Kuva 3; Taulukko 1). Lisäksi Helsingin kaupunki jatkoi aiempaan tapaan seuranta kahdeksalla linjallaan. Keväällä tehtiin pieni-muotoista rekrytointia, jonka ansiosta mukaan saatiin kuusi uutta laskentalinjaa. Liitteessä 1 on lueteltu kaikki vuoden 2025 havaintopaikat sekä tunnuslukuja kunkin aineistoista. Havainnointi painottui edelleen maan eteläosiin. Liitteessä 2 on lisäksi lueteltu kaikki seurantaan eri vuosina osallistuneet yhteensä 131 henkilöä.

Linjojen havainnointiaktiivisuus nousi aiemmasta, uudelle ennätystasolle keskimäärin 6,9 laskentaan (Kuva 4; Taulukko 1). Kattavasti havainnoitujen reittien osuus nousi edellisvuodesta tuntuvasti. Vaihtuvuus havainnoijien joukossa oli kuitenkin edelleen suurta. Seurannan ytimen muodostavat noin parikymmenentä vakiintunutta havaintopaikkaa – tästä lisää taaempaan.

Kesän 2025 laskennoissa havaittiin yhteensä 13 770 kimalaisyksilöä. Linjaa kohden havaittiin nyt keskimäärin 217 kimalaista, hieman alle seurannan keskiarvon (Taulukko 1). Tämä luku ei silti suoraan kuvasta kimalaiskantojen muutoksia, sillä laskentareittien joukko vaihtelee suuresti vuosittain.

Kuva 3. Kimalaisseurantaan vuonna 2025 osallistuneet laskentalinjat sekä eliömaakuntien rajat.

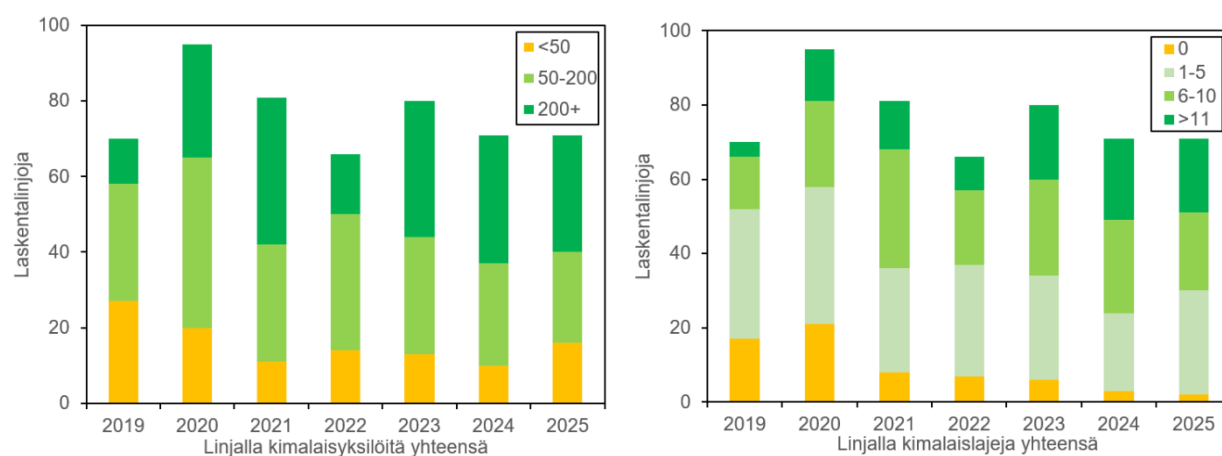
Kuva 4. Laskentalinjojen jakautuminen havaintoaktiivisuudeltaan erilaisiin luokkiin vuosina 2019–2025.

Taulukko 1. Yhteenveto vuosien 2019–2025 laskentalinjoista, havainnointiaktiivisuudesta ja lajiaineistoista.

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Yhteensä
Laskentalinjoja	70	95	81	66	72	63	63	160
- joista uusia	-	40	13	4	14	8	6	-
- ainakin 4 laskentaa	57	83	60	55	67	49	50	-
Laskentakertoja	381	631	457	407	534	397	429	3 236
- keskimäärin / linja	5,4	6,6	5,6	6,2	6,7	6,3	6,9	6,3
Kimalaisia yhteensä	8 691	23 225	23 347	10 418	20 896	15 239	13 770	115 586
- määrittämättömiä kimalaisia	2 030	5 149	5 335	1 239	2 807	2 506	2 208	21 274
- lajiryhmälleen määritettyjä	3 603	9 443	5 740	1 987	3 543	2 928	2 610	29 851
- lajilleen määritettyjä	3 058	8 633	12 272	7 192	14 546	9 805	8 852	64 361
- yksilöitä per linja	124	244	288	158	290	242	217	226
- lajeja yhteensä	25	24	26	26	30	29	28	30
- lajilleen määritettyjä kimalaisia	35 %	37 %	53 %	69 %	70 %	64 %	64 %	56 %
Tarhamehiläisiä	4 907	7 482	3 386	4 277	6 002	1 635	4 811	32 500
Erakkomehiläisiä	628	1 223	1 089	794	1 184	1 109	1 391	7 418

Lajilleen määritettyjen havaintojen osuus pysyi edellisvuoden tasolla (64 %; Taulukko 1). Kimalaislajeja tavattiin yhteensä 28. Yhtään seurannalle uutta lajia ei havaittu.

Keskimäärin havaitut kimalaismäärät laskivat selvästi edellisvuoden verrattuna, pudoten hieman seurannan keskiarvon alle (Taulukko 1). Havaintomäärät jakautuivat linjoilla jokseenkin samoissa suhteissa kuin viime vuonna (Kuva 6A), samoin ilmoitetut kimalaislajien määrät (Kuva 6B). Lähes kaikilta linjoilta määritettiin vähintään kolme lajia, ja keskimäärin havaittiin 7,1 lajia per linja.

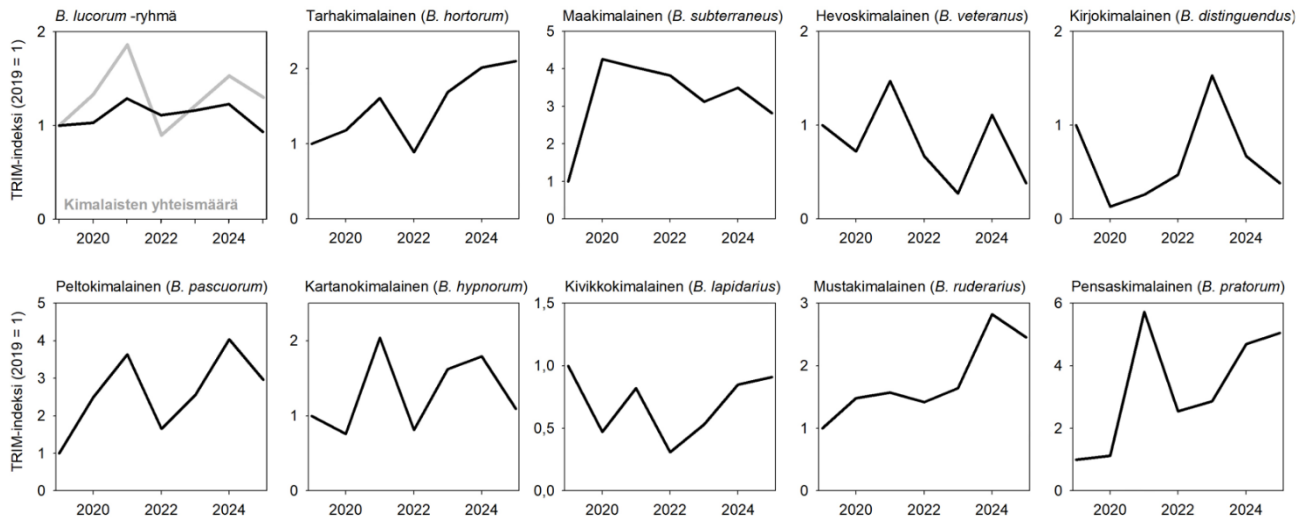

Kuva 5. Laskentalinjojen lukumäärät jaoteltuna kimalaisten A) yhteisyyksilömäärän ja B) lajimäärän mukaan vuosina 2019–2025. B-paneelissa on huomioitu vain lajilleen määritetyt havainnot, ei ryhmätason määrityksiä.

Selvästi runsaimpana lajina ilmoitettiin tälläkin kertaa peltokimalaista (*B. pascuorum*; Taulukko 2). Sen havaintomäärät silti laskivat, mikä ilmeni myös TRIM-indeksissä (Kuva 6). Kontukimalaisen (*B. terrestris*) havaintomäärät pysyivät edellisvuoden alhaisella tasolla, kun taas hyvin samannäköisen mantukimalaisen (*B. lucorum*) havaintomäärät nousivat hieman. Laji- ja ryhmätason havainnot yhdistettynä 'mantukimalaisen kaltaisten' yhteismäärät laskivat nyt alimmalle tasolle (Kuva 6). Lajiryhmän lajeja on siinä määrin vaikea erottaa luotettavasti, että kontu- ja mantukimalaiselle ei tuoteta erillisiä kannankehitysarvioita.

Taulukko 2. Vuosina 2019–2025 havaitut yhteisyksilömäärät kustakin kimalaislajista tai lajiryhmästä.

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Yhteensä
Ylätasolle määritetyt								
Kimalaisia (ei määritetty)	2030	5149	5335	1239	2807	2506	2208	21274
Tarhamehiläisiä	4907	7482	3386	4277	6002	1635	4811	32500
Erakkomehiläisiä	628	1223	1089	794	1184	1109	1391	7418
Lajiryhmälleen määritetyt								
Mantukimalaisen kaltaiset	1945	4931	3449	1350	2392	2038	1921	18026
Kivikkokimalaisen kaltaiset	660	1808	437	46	678	512	345	4486
Loiskimalaiset	203	469	294	83	186	117	102	1454
Kartanokimalaisen kaltaiset	310	745	528	342	125	55	78	2183
Peltokimalaisen kaltaiset	265	866	699	56	67	62	72	2087
Tarhakimalaisen kaltaiset	169	482	282	91	58	99	67	1248
Hevoskimalaisen kaltaiset	68	142	51	21	37	45	25	389
Lajilleen määritetyt								
Peltokimalainen (<i>Bombus pascuorum</i>)	471	1898	2214	1037	2263	2326	1796	12005
Mantukimalainen (<i>Bombus lucorum</i>)	687	1755	2822	2182	1882	1173	1441	11942
Kartanokimalainen (<i>Bombus hypnorum</i>)	387	670	1967	834	1845	1272	1098	8073
Kivikkokimalainen (<i>Bombus lapidarius</i>)	481	1684	1134	307	1106	950	844	6506
Pensasokimalainen (<i>Bombus pratorum</i>)	207	441	1026	512	666	775	842	4469
Kontukimalainen (<i>Bombus terrestris</i>)	162	316	1005	836	3271	645	648	6883
Tarhakimalainen (<i>Bombus hortorum</i>)	76	277	439	141	479	323	381	2116
Mantuloiskimalainen (<i>Bombus bohemicus</i>)	16	324	305	389	501	337	325	2197
Mustakimalainen (<i>Bombus ruderarius</i>)	43	184	341	234	761	436	257	2256
Ketokimalainen (<i>Bombus sylvarum</i>)	13	53	32	126	218	217	204	863
Kaakonkimalainen (<i>Bombus schrencki</i>)	16	53	66	36	76	192	163	602
Kangaskimalainen (<i>Bombus cryptarum</i>)	58	38	55	41	142	97	157	588
Juhannuskimalainen (<i>Bombus humilis</i>)	0	4	14	1	91	101	146	357
Sorokimalainen (<i>Bombus soroeensis</i>)	86	297	239	153	491	202	125	1593
Kanervakimalainen (<i>Bombus jonellus</i>)	65	52	45	64	198	225	120	769
Maakimalainen (<i>Bombus subterraneus</i>)	17	153	92	108	248	132	109	859
Korpikimalainen (<i>Bombus cingulatus</i>)	0	0	0	0	4	58	58	120
Hevoskimalainen (<i>Bombus veteranus</i>)	128	165	188	55	55	94	46	731
Peltoloiskimalainen (<i>Bombus campestris</i>)	5	70	37	12	21	32	42	219
Pitkäsiipikimalainen (<i>Bombus sporadicus</i>)	21	60	92	44	68	39	28	352
Uralinkimalainen (<i>Bombus semenoviellus</i>)	1	12	30	27	37	80	27	214
Kivikkoloiskimalainen (<i>Bombus rupestris</i>)	15	63	31	10	28	37	22	206
Kirjokimalainen (<i>Bombus distinguendus</i>)	8	22	27	9	30	21	20	137
Kirjoloiskimalainen (<i>Bombus quadricolor</i>)	0	0	5	4	22	8	18	57
Kartanoloiskimalainen (<i>Bombus norvegicus</i>)	8	3	32	19	8	2	12	84
Pensasloiskimalainen (<i>Bombus sylvestris</i>)	1	39	27	8	6	10	10	101
Isokimalainen (<i>Bombus magnus</i>)	0	0	0	1	2	1	8	12
Lapinkimalainen (<i>Bombus lapponicus</i>)	66	0	0	0	24	19	5	114
Pohjankimalainen (<i>Bombus balteatus</i>)	0	0	0	0	2	1	0	3
Kanervaloiskimalainen (<i>Bombus flavidus</i>)	3	0	7	0	1	0	0	11
Kimalaisia yhteensä	8 691	23 225	23 347	10 418	20 896	15 239	13 770	115 586

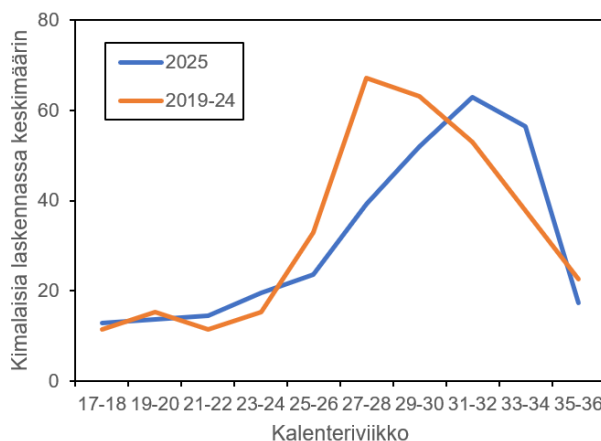

Kuva 6. Yleisimpien kimalaislajien kannankehitys vuosina 2019–2025. Ensimmäisessä paneelissa on esitetty vertailun vuoksi myös kimalaisten yhteismäärän kehitys.

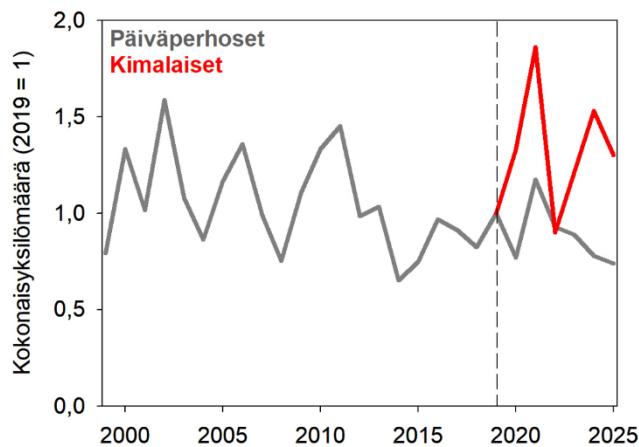
Yleisimmistä lajeista vain kivikkokimalaisen (*B. lapidarius*), tarhakimalaisen (*B. hortorum*) ja pensaskimalaisen (*B. pratorum*) kannat nousivat hieman edellisvuodesta, kun seitsemän lajeista/lajiryhmistä väheni (Kuva 6). Hevoskimalaisen (*B. veteranus*) ja kirjokimalaisen (*B. distinguendus*) kannat ovat kehittyneet seurannan aikana heikoimmin.

Muista lajeista lähinnä kangaskimalaisen (*B. cryptarum*), juhannuskimalaisen (*B. humilis*) ja pelto-loiskimalaisen (*B. campestris*) havaintomäärät olivat kasvussa. Kaakonkimalaista (*B. schrencki*) tavattiin myös kohtalaisen runsaana ja mantuloiskimalaista (*B. bohemicus*) lähes edellisesän verran. Valtaosa korpikimalaisista (*B. cingulatus*) ilmoitettiin nytkin Sallasta, lisäksi muutamia yksilöitä kolmelta muulta linjalta. Vähälukuisemmista lajeista tavattiin isokimalaisia (*B. magnus*) Kaarinasta sekä lapinkimalaista (*B. lapponicus*) tällä kertaa vain yhdeltä linjalta Utsjoelta.

Keväällä kimalaiskuningattarien tiheydet olivat tavanomaisella tasolla, kesäkuun alussa jopa hieman korkeampia (Kuva 7). Kolean kesäkuun aikana kimalaistiheydet jäivät kuitenkin selvästi keskimääräisestä, nousten heinäkuun aikana tavanomaista hitaammin. Kimalaistiheydet olivat huipussaan vasta elokuun puolella, 2-3 viikkoa tavanomaista myöhemmin. Kylmä alkukesä viivästytti siis pesien kehitystä tuntuvasti. Kimalaisten kokonaismäärissä kesä 2025 jäikin hieman edellistä heikommaksi, lähes täsmälleen seurantajakson keskiarvon tasolle (Kuva 8).

Kuva 7. Kimalaisten keskimääräiset havaintomäärät kahden kalenteriviikon jaksoissa vuonna 2025 ja 2019–2024.

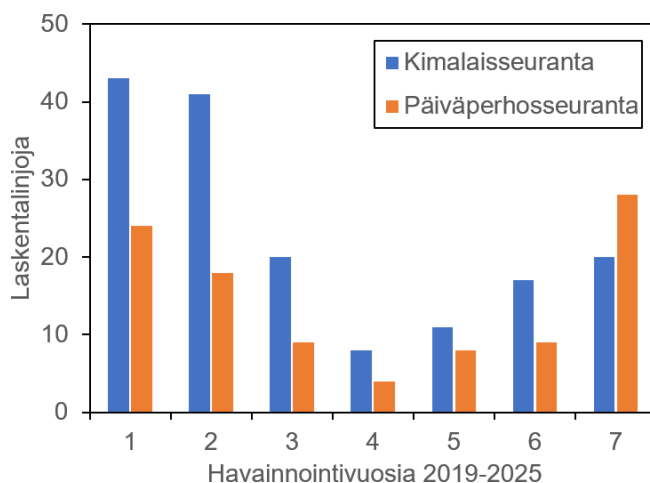

Kuva 8. Kimalaisten kokonaismäärien vaihtelu vuosina 2019–2025. Arviot on johdettu linja- ja vuosikohtaisesti vertailukelpoisista otoksista. Vertailuna rinnalla vastaava indeksi päiväperhosten kokonaismäärästä 1999–2025 (Janne Heliölä/Syke, julkaisematon tieto).

5 Seurantapaikkojen vaihtuvuus on ollut suurta

Seurannassa on ollut vuosien varrella mukana huomattavan suuri määrä havainnoijia – yhteensä 131 (Liite 2). Useimmat heistä ovat kuitenkin käyneet mukana lähinnä kokeilemassa, ja vuoden-parin jälkeen luopuneet hommasta. Tämä osuus on ollut vielä suurempi kuin Maatalousympäristön päiväperhosseurannassa, jossa siinäkin vaihtuvuus havainnoijissa on ollut melko suurta. Syynä on ollut etupäässä se, että ”valmiita” kimalaisosaajia on Suomessa hyvin vähän, ja tämän vuoksi valtaosa havainnoijistamme on ollut lähtötilanteessa hyvin kokemattomia. On selvää, että kun pohjatietoja on vähän, niin kokeilun jälkeen aika moni huomaa seurannan teon melko hankalaksi ja jättää sen siihen.

On kuitenkin ollut rohkaisevaa, että innostuneita kokeilijoita on löytynyt näinkin paljon – ja varsin moni heistä on ajan myötä pätevöitynyt tehtävään sekä jäänyt mukaan vakiintuneeksi havainnoijaksi! Seurattamme kovan ytimen muodostavat ne noin 40 laskentalinjaa, joita on havainnoitu jo yli viiden vuoden ajan. Näiden linjojen havainnoijat ovat jo osoittaneet sekä oppimiskykynsä että sinnikkyytensä. Teemme parhaamme, että tulevana vuosina motivoituneita tekijöitä saadaan mukaan yhä lisää.

Kuva 9. Havainnointivuosien määrät kimalais- ja päiväperhosseurantojen laskentalinjoilla vuosina 2019–2025. Molemmissa on paljon vain 1-2 vuotena havainnoituja linjoja, kimalaisseurannassa vielä selvästi enemmän.

Erityinen kiitos kuuluu pienehkölle määrälle seurannassa eniten laskentoja tehneitä havainnoijia (Taulukko 3). Monella heistä on ollut laskettavanaan useitakin laskentalinjoja.

Taulukko 3. Kymmenen seurannassa eniten laskentoja tehnyttä havainnoijaa.

Sija	Havainnoija	Havaintokunta	Laskentoja
1.	Peter von Bagh	Porvoo	198
2.	Janne Heliölä	Orivesi ym.	185
3.	Mikko Kuussaari	Sipoo	167
4.	Mika Karttunen	Kesälahti	105
5.	Sirpa Hirvonen	Kitee, Savonlinna	98
6.	Anneli Heikkilä	Oulu, Siikajoki	80
7.	Tiina Heikkinen	Kirkkonummi	76
8.	Kaiu Tamminen	Kaarina	70
9.	Sampo Syrjänen	Ikaalinen	70
10.	Ilmari Juutilainen	Iisalmi	66

6 Seurannan eteneminen

Kimalaisseuranta jatkuu myös vuonna 2026. Jatkossa sen ylläpitoon ollaan saamassa rahoitusta myös ympäristöministeriöstä, minkä ansiosta seurannan tulevaisuus on nyt monta pykälää kestävämmällä pohjalla. Seurannan toimintaohjeet, lomakkeet ja tekniset rakenteet ovat ennallaan, joten kunkin havainnoijan on mutkatonta jatkaa toimintaansa viime vuoden tapaan.

Kimalaishavaintojen sähköinen tallennus tapahtuu jatkossakin Luonnontieteellisen keskusmuseon ylläpitämän www.Laji.fi -palvelun kautta. Palvelussa on käytössä **tulospalvelu**, jonka kautta jokainen havainnoija voi sekä tarkistaa että ladata käyttöön omia havaintojaan. Toivomme, että mahdollisimman moni ottaa tämän palvelun käyttöön ja tarkistaa siellä itse havaintojensa oikeellisuuden.

Kesäkaudella 2026 tarvittavia toiminta- ja määrittelyohjeita sekä havaintolomakkeita voi itse kukin tulostaa verkkosivuiltamme www.ymparisto.fi/kimalaisseuranta. Jos et pysty niitä itse tulostamaan, niin toimitamme niitä pyydettäessä myös paperisina postitse – ota tällöin yhteyttä seurannan koordinaattoriin Janne Heliölään (janne.heliola@syke.fi, puh. 040-0148 654). Jannelta saa muutenkin neuvoja läpi kesän – ota siis yhteyttä matalalla kynnyksellä! Lähesty Jannea myös, jos laskentareittiisi on tarpeen tehdä muutoksia, tai haluat suunnitella sen tilalle kokonaan uuden reitin. Tukea lajinmäärittelyyn saat parhaiten lähettämällä valokuviasi **Facebookin Kimalaisseuranta-ryhmään**.

Kesän 2026 kimalaishavainnot tulee toimittaa **30.10.2026 mennessä**, joko tallentaen ne itse Laji.fi -palveluun tai toimittamalla ne Jannelle joko sähköpostitse tai postitse (Janne Heliölä, Suomen ympäristökeskus, Latokartanonkaari 11, 00790 Helsinki). Vuosiraportti tuloksista julkaistaan seurannan verkkosivulla arviolta tammi-helmikuussa 2027.

LÄHTEET

Heliölä, J., Kuussaari, M. & Niininen, I. 2010: Maatalousympäristön päiväperhosseuranta 1999–2008. — Suomen ympäristö 2/2010. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 65 s.

Parkkinen, S., Paukkunen, J. & Teräs, I. 2018: Suomen kimalaiset. — Docendo, Jyväskylä. 176 s.

LIITTEET

Liite 1. Vuonna 2025 havainnoidut 63 harrastajalinjaa sekä Helsingin kaupungin laskentalinjat (H).
Tähdellä merkitty uudet laskentalinjat (*).

ID-nro	Kunta, paikka	Kimalaisyksilöitä		Kimalais-lajeja	Laskenta-kertoja
		yhteensä	lajilleen		
8	Kirkkonummi, Hvitträsk	82	64	6	7
9	Pälkäne, Sappee	92	59	5	7
10	Iisalmi, Ruosteentie	129	126	15	10
13	Kesälahti, Alakylä	910	421	9	16
15	Porvoo, Stensböle	391	357	16	13
17	Sipoo, Nikkilä	297	206	15	10
18	Orivesi, Siitama	130	81	9	13
20	Tyrnävä, Temmes	16	16	4	3
28	Siikajoki, Merikylä	120	60	3	8
30	Mikkeli, Kalliomäentie	59	34	4	3
48	Kitee, Potoskavaara	210	22	6	5
54	Kitee, Pihlajalammentie	126	126	9	4
55	Kitee, Korteojantie	36	36	6	3
56	Savonlinna, Säimen	47	47	4	3
64	Heinola, Onali	135	61	5	6
65	Jyväskylä, Haukkaniemi	124	51	8	4
69	Lohja, Kontolanniemi	206	150	10	5
74	Tampere, Iidesjärvi	217	217	7	6
75	Ikaalinen, Sisättö	108	81	5	10
81	Keuruu, Vuorela	170	139	5	5
82	Keuruu, Kangasjärvi	30	26	4	5
83	Vantaa, Sahamäki	7	7	2	2
88	Kaarina, Rauhalinna	1445	1402	24	15
89	Pyhtää	842	307	19	7
90	Espoo, Lukupuro	201	146	11	6
97	Järvenpää, Terioja	76	0	0	8
100	Mäntsälä, Nybacka	4	4	2	3
101	Raasepori, Bromarvin Riilahti	532	529	13	9
102	Sipoo, Broböle	101	68	11	10
103	Leppävirta, Kerma	134	29	5	7
105	Mäntsälä, Sälinkää	248	172	18	7
113	Kotka, Sapokka	669	177	12	7
116	Keuruu, Ruokonen	301	235	5	5
127	Liperi, Vaivio	226	116	8	5
131	Iisalmi, Leipämäki	409	408	9	10
132	Multia, Päijänteenmäki	40	31	4	5
140	Hailuoto, Huilunnokka	124	124	4	3
141	Porvoo, Linnamäki	1062	977	18	21
142	Sipoo, Myyras	0	0	0	1
156	Kittilä, keskusta	428	381	7	4
163	Rovaniemi, Pullinranta	401	227	6	9
164	Salla, Karhujärvi	199	177	6	5
167	Tornio, Laivaniemi	92	14	5	6
181	Helsinki, Konala	3	3	2	1
182	Järvenpää, Lepola	174	4	3	5
191	Kangasniemi, Ropulansaari	430	268	11	12
192	Tampere, Vihioja	318	13	2	9
194	Utsjoki, Kevo	75	66	3	8
197	Helsinki, Pohjois-Haaga	285	31	6	5
198	Vantaa, Hiekkaharju	107	37	9	3
199	Karkkila, Vattola	49	26	5	7
200	Kirkkonummi, Sundsberg	109	81	10	5
201	Helsinki, Arabia	73	12	6	8
202	Somero, Talvisilta	11	1	1	1
203	Helsinki, Roihuvuori	233	192	11	9
204	Lohja, Routio	257	129	13	15
206	Turku, Katariina	21	1	1	7
207	Riihimäki, Petsamo*	32	4	1	6
209	Kerava, Sompio*	24	19	4	9
210	Sastamala, Heinoo*	128	63	9	8
211	Helsinki, Porolahti*	47	1	1	5

212	Kuopio, Niuvanniemi*	19	6	3	2
214	Kuusamo, Kouvervaara*	193	87	4	3
301	Helsinki, Mellunkylä (H)	1042	854	18	5
302	Helsinki, Vartioharju (H)	1445	1266	16	5
303	Helsinki, Veräjänlaakso (H)	985	835	15	5
304	Helsinki, Pihlajisto (H)	829	645	14	5
305	Helsinki, Talosaari (H)	747	626	16	5
306	Helsinki, Kaivopuisto (H)	216	187	9	5
307	Helsinki, Töölönlahti (H)	700	647	10	5
308	Helsinki, Haaga (H)	807	633	14	5

Liite 2. Seurantaan vuosina 2019–2025 osallistuneet 131 havainnoijaa sekä havaintokunta/kunnat.

Havainnoija	Kunta/kunnat	Havainnoija	Kunta/kunnat
Ahti Kari	Kerava	Näppä Annikki	Tyrnävä
Ainalinpää Eira	Haapavesi	Olin Mikko	Vihti
Ala-Poikela Lemmikki	Rovaniemi, Salla	Olli Markku	Rovaniemi
Andersson Tommi	Utsjoki	Ollikainen Pirkko	Inari
de Ruyter Hanna	Ilmajoki	Pakarinen Leena	Rautalampi
Englund Mikael	Järvenpää	Paukkunen Juho	Helsinki, Parikkala
Haakana Anna-Mari	Hamina	Peltotalo Pekka	Janakkala
Hagelberg Eija	Salo	Pennanen Riikka	Muurame
Hallberg Arttu	Järvenpää	Peschkow Sonja	Espoo, Salo
Heikkilä Anneli	Siikajoki, Oulu	Pielikko Elias	Tampere
Heikkinen Tiina	Kirkkonummi	Pietilä Ari-Pekka	Kempele
Heino Tiina	Tuusula	Pihlainen Jouko	Keuruu
Heliölä Janne	Espoo, Lohja, Orivesi, Vihti	Pippola Emilia	Helsinki
Helli Jonna	Kontiolahti	Pulli Laura	Helsinki
Hinkkanen Erja	Lohja	Pusa Marja	Joensuu
Hirvonen Marja	Espoo	Pynnönen Kirsi	Helsinki
Hirvonen Sirpa	Kitee, Savonlinna	Päällysaho Marika	Orivesi, Tampere
Huikkonen Ida-Maria	Hämeenlinna, Loppo	Rajanen Hanne	Kerava
Häivälä Elina	Helsinki	Ranki Saila	Sipoo
Isotalo Anna	Juupajoki, Vöyri	Ranne Anne-Mari	Munio
Jauni Miia	Helsinki	Riitakorpi Matti	Virrat
Junninen Kaisa	Liperi	Rintala Teemu	Hämeenlinna
Juutilainen Ilmari	Iisalmi	Ripatti Petriina	Virolahti
Jylkkä Vilma	Jämsä	Rundgren Eerikki	Inari
Järvi Jani	Mäntsälä	Runola Jenni	Raisio
Kaila Lotta	Lohja	Ruohotie Pia	Helsinki
Kantola Liisa	Oulu	Rönkä Tarja	Iisalmi
Karttunen Mika	Kesälahti	Saatsi Helena	Mäntsälä
Kaukonen Hannu	Parainen	Salminen Jere	Loviisa
Keskisaari Oona	Juupajoki	Sampo Elisabeth	Vantaa, Sipoo
Keurulainen Siiri	Konnevesi	Savolainen Markku	Loppo
Kinnunen Juho	Jyväskylä	Siikamäki Pirkko	Kuopio
Koivunen Christina	Helsinki	Silventoinen Eija	Ivalo
Kontula Tytti	Espoo	Sirén Ritva	Riihimäki
Korhonen Pekka	Kangasniemi	Sjöstedt Emmi	Hollola
Kuhno Petri	Jyväskylä	Sorola Vesa	Ilomantsi
Kujansuu Laura	Vantaa	Sorri Mikael & Arvid	Hailuoto
Kukkamaa Pentti	Äänekoski	Suomalainen Hilka	Kittilä
Kurtio Päivi	Sipoo	Sundberg Ilari	Mäntsälä
Kuusaaari Mikko	Sipoo	Syrjänen Sampo	Ikaalinen
Kyllönen Sari	Pyhtää, Kotka	Säilä Hannu	Perniö
Kääriäinen Tuomo	Keuruu	Tamminen Kaiu	Kaarina
Laatikainen Marja	Kiiminki, Sotkamo	Taskila Tea	Tornio
Laine Ari	Toivakka	Teräs Ilkka	Espoo
Laine Jere	Helsinki	Toivonen Marjaana	Helsinki
Lamminmäki Kristiina	Karkkila	Tuominen Anna	Helsinki, Kirkkonummi
Lassila Aliisa	Jyväskylä	Tuominen Aura	Harjavalta, Jyväskylä
Laurentz Minna	Lohja	Turja Sauli	Ujala
Lindgren Eero	Utajärvi	Turkki Laura	Somero
Lindgren Sami	Kirkkonummi	Turves Emilia	Turku
Lindholm Mirva	Parainen	van Rosendaal Tuula	Leppävirta
Lundström Eriika	Turku	Vantanen Pekka	Ujala
Lähde Anna	Keuruu	Varjonen Petri	Kuusamo
Malve Riitta	Helsinki	Veijonen Krista	Jyväskylä
Mantere Jyrki	Multia	Veistola Tapani	Pälkäne
Marttinen Heidi	Ivalo	Viitanen Aliisa	Turku
Matikainen Jenny	Helsinki	Viitanen Johanna	Loppo
Matikainen Monika	Helsinki	Vitikainen Tanja	Mäntyharju
Mauranen Angi	Sastamala	von Bagh Peter	Porvoo
Meisalmi Heidi	Tampere	Vuorinen Tupu	Kitee
Montanari Satu	Heinola	Väkämies Pirkko	Mikkeli, Vantaa
Mäenpää Mari	Kokkola	Vänskä Laura	Tampere
Mäkelä Heli	Jyväskylä	Wermundsen Terhi	Raasepori
Nikkinen Lauri	Kirkkonummi	Wikholm Mari	Kuopio
Nuora Marja	Lohja	Äystö Hannu	Iittala
		Österblad Ika	Mustasaari